

Gaudeamus igitur

Volkslied (1722/1747)

Volksweise (1781)

1. Gau - de - a - mus i - gi - tur, ju - ve - nes dum
su - mus; post jo - cun - dam ju - ven - tu - tem,
post mo - le - stam se - nec - tu - tem nos ha - be - - bit
hu - mus, nos ha - be - - bit hu - mus.

- 1 Gaudeamus igitur,
juvenes dum sumus;
post jocundam juventutem,
post molestam senectutem
nos habebit humus,
nos habebit humus.
- 2 Ubi sunt, qui ante nos
in mundo fuere?
Vadite ad superos,
transite ad inferos,
ubi jam fuere.
- 3 Vita nostra brevis est,
brevis finietur,
venit mors velociter,
rapit nos atrociter,
nemini parcetur.
- 4 Vivat academia,
vivant professores,
vivat membrum quodlibet,
vivant membra quaelibet,
semper sint in flore!
- 5 Vivant omnes virgines
faciles, formosae,
vivant et mulieres,
tenerae, amabiles
bonae, laboriosae!
- 6 Vivat et respublica
et qui illam regit,
vivat nostra civitas,
maecenatum caritas,
quae nos hic protegit!
- 7 Pereat tristitia,
pereant osiores,
pereat diabolus,
quavis antiburschius,
atque irrisores!